

Font del Miquel

Gaià

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sector central del terme de Gaià
Emplaçament	Des de la Codina camí direcció nord-oest uns 700 m fins molí, camí N-E uns 150 i corriol
Alçada:	465

Coordenades:

Latitud:	41.93363
Longitud:	1.93458
UTM Est (X):	411672
UTM Nord (Y):	4642956

Classificació

Número de fitxa	08090 - 265
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Any	1887
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Font seca, entorn envaït per la vegetació
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08089A007000120000YW
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 07/09/2018 - 02:00

Descripció

Font emplaçada en un torrent que, uns 130 metres enllà, desemboca en la riera de Gaià. En el punt de confluència hi ha el Molí de la Codina. La font es troba just al costat del torrent, que en aquest punt ha estat desviat. Sota una roca s'hi ha obrat una pica de pedra que recollia l'aigua que brollava en aquest punt. A la part davantera la pica té una gran llosa amb un petit brollador de ferro a la part baixa. Al seu damunt hi ha una inscripció amb grans lletres majúscules que diu: "FONT DEL MIQUEL. 1887. SE RECORDAREN DE CUAN LO MIQUELET VA VENI". Els darrers mots costen d'entendre, però cal suposar que el sentit del text és que el 1887 es va fer aquesta làpida en record d'un tal Miquel, Miquelet?, tal vegada un infant que devia tenir una vinculació especial amb aquesta font. En aquest sentit cal dir que els hereus de la Codina, un mas molt proper, solien tenir el nom de Miquel. Miquel Codina Escayola va morir el 1898, i el seu avi, Miquel Codina de Codinachs Serradell va morir a Sallent el 1836. També es diu que un masover de la Codina va morir ofegat a la riera. Tal vegada la font fa al·lusió a algun d'aquests personatges.

L'indret ha estat adequat, probablement en aquesta mateixa època, amb una escala d'accés al costat esquerra. Actualment la font està pràcticament seca. És, també, una de les fonts del terme de Gaià escollides pel poeta Miquel M. Lluch per dedicar-li una de les seves composicions elegíiques:

"Dins d'una clariana, d'on pugen al cel, / d'uns arbres altíssims la lleugera branca, / onejant a l'aire com bandera blanca, / reposa, en pau dolça, la font d'en Miquel."

"Gravat a una llosa, que el temps mig confon, / hi ha el llunyà record d'un bon Miquelet, / aquell oblidat i petit vailet / que molts anys enrere corria pel món. (...) "

Observacions:

Informació facilitada per Elena Guixé

Bibliografia

ESTRUCH, Maria (2016). "Literatura", Gaià, t'estimo. Reviu Gaià, Grup de Recerca, Gaià, p. 294, 314.

